

mångfald af krafter eller såsom en helhet af tidlösa, rena förnimmelser. Om vi derföre på frågan, hvad är kunskap, skulle svara, att kunskap är en medveten förnimmelse af ett verkligt, så har ett svar blifvit gifvet, hvaremot ingen, han må hylla hvilken åsigt som helst, kan ha något att invända. Man kan derföre utgå från denna allmänna fattning af kunskapens begrepp och derifrån bana sig vägen för dess närmare bestämning. Den första bestämningen blir då denna, att kunskapen måste fattas såsom förnimmelse af ett verkligt såsom enhet i mångfald; ty, då man ej kan sägas ha kunskap genom en varselblifning eller föreställning af något verkligt, då t. ex den blotta åsynen af ett djur ej är någon kunskap om detsamma; utan kunskap endast kan anses vara för handen, då om det förnumna föremålet ett predikat kan utsägas eller en bestämning tilläggas detsamma; så kan endast en sådan förnimmelse kallas kunskap, hvarigenom ett verkligt uppfattas såsom en enhet uti en mångfald af predikater eller bestämningar. Vidare, då kunskap är en medveten förnimmelse af ett verkligt, förutsätter kunskap nödvändigt ett medvetande, som har kunskapen eller är dess